

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3640/2020
30.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Андрић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији су пуномоћници Коста Даниловић, адвокат из ... и Илија Илиевски, адвокат из ..., ради утврђења права својине на непокретности, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3695/19 од 31.10.2019. године, у седници већа одржаној 30.11.2021. године донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 3695/19 од 31.10.2019. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу П 216/2017 од 02.07.2019. године је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужилац АА из ... власник са уделом од 1/1 трособног стана број ..., на шестом спрату, површине 63м², у згради број 1, која је изграђена на кат. парцели ... земљиште под зградом - објектом од 3,78 ари „...“, уписан у лист непокретности ... КО ..., што је тужена ББ из ... дужна да призна, те да ова пресуда послужи тужиоцу за упис права власништва на наведеној непокретности у јавним књигама без даљег присуства и одобрења тужене. Ставом другим изреке, обавезана је тужена ББ да тужиоцу АА на име трошкова парничног поступка исплати износ од 297.850,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 3695/19 од 31.10.2019. године одбијена је жалба тужене и потврђена наведена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408 Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ 72/2011 ... 18/2020) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, брак странака је разведен 26.02.2016. године, а тужба ради утврђења права својине на непокретности је поднета 07.11.2016. године у овом поступку. Странке су се упознале у октобру 2006. године, у време док је тужилац био на издржавању затворске казне у КПЗ „Забела“ у Пожаревцу у отвореном одељењу и био у режиму повремених излазака на по три дана месечно, а тужена била у браку, те са супругом, дететом и својом бабом живела у изнајмљеном стану у По изласку са издржавања затворске казне ...2008. године, тужилац је 01.09.2008. године продао своју непокретност у ... за 70.000 евра, наставио да одржава емотивну везу са туженом која се развела 16.12.2008. године. Тужена је наставила да са сином и бабом живи у подстанарском стану, а тужилац отишао на рад у ..., те изнајмио стан у ..., где је преко радне недеље живео и радио, а викендима посећивао тужену или је она долазила код њега у Спорни стан у купљен је за 45.000 евра, новцем тужиоца, а у купопродајном уговору од 21.04.2009. године као купац стана наведена је тужена. У време куповине стана странке су биле у емотивној вези. Утврђено је да тада странке нису биле у ванбрачној заједници. Стан није стечен као заједничка имовина. Купљен је из средстава посебне имовине тужиоца, који је свој новац поверио туженој, уз договор да она као купац закључи уговор о куповини стана. Основом уговора тужена је уписана као власник стана. Тужена се у предметни стан преселила са својим дететом и бабом, а након тога са тужиоцем засновала прво ванбрачну заједницу, а затим и брачну заједницу. Странке су 21.08.2010. године закључиле брак који је разведен споразумно 26.02.2016. године. У периоду трајања брака странке су живеље и привређивале у Тужена се у децембру 2016. године иселила из стана у Код споразумног развода брака странке су навеле да немају заједничку имовину нити међусобних потраживања, што не представља сметњу томе да се спорно право својине на непокретности стеченој пре закључења брака расправи у контрадикторном парничном поступку.

Правилно су нижестепени судови одлучили о основаности тужбеног захтева за утврђење права својине тужиоца на спорном стану као имовини прибављеној из средстава његове посебне имовине, уз дате разлоге да у време куповине стана није постојала заједница живота и привређивања, као битан конститутиван елемент ванбрачне заједнице, да стан није стечен радом у току трајања заједнице живота странака, нити из средстава посебне имовине тужене, те не представља заједничку имовину у смислу члана 171. став 1. Породичног закона, а ни посебну имовину тужене, јер је купљен искључиво новцем тужиоца те представља његову посебну имовину, независно од околности да је закључењу уговора о куповини приступила тужена.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано се ревизијом тужене оспорава правилност примене материјалног права и понављају жалбени наводи који су већ правилно оцењени од стране другостепеног суда.

Тужилац није лишен права на истицање стварно-правног захтева, јер је стан прибављен из средстава његове посебне имовине, а не као поклон новца или позајмица дата туженој. Стан је купљен новцем добијеним продајом његове посебне имовине, а на начин да је посебна имовина тужиоца преточена у куповину предметног стана. Прибављање стана за породични живот, који је потом и реализован, финансирано је из средстава тужиоца, као његове посебне имовине. Последично томе да је разводом брака отпао мотив због којег је тужилац дао туженој свој новац који је послужио за споразумну куповину спорног стана и сагласио се да она иступи као купац стана, по

тадашњем њиховом међусобном договору и узајамном поверењу и очекивању да остваре заједнички живот, а да је у међувремену брачна заједница престала, захтев за утврђење својинских права тужиоца на стану показао се основаним и са разлога који су наведени, и са разлога што такав захтев не представља очигледну неправду за тужену, аналогно критеријуму инкорпорираном у члану 190. Породичног закона, као општем правилу о враћању поклона у односу између разведених супружника, односно лица у емотивној или партнерској вези чија су очекивања отпала или се нису остварила.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужене није основана и одлучио као у изреци, применом члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић